

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ КРАМАТОРСЬКУ
(ТУ ДБР у м. Краматорську)

вул. Героїв Небесної Сотні, 9, м. Краматорськ, Донецька область, 84333, тел. 0800350351, +8(044)3395725

поштова адреса для листування: вул. Січових Стрільців, 94, м. Дніпро, 49069

E-mail: info@krat.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42331094

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

місто Дніпро

« 16 » грудня 2024 року

Старший слідчий Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську, Чапланов Анатолій Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62024050020000036 від 14.05.2024, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

П О В І Д О М И В:

Ковальову Дмитру Тимофійовичу, 13.08.1987 року народження, уродженцю села Піщане Старобільського району Луганської області, проживає та зареєстрований за адресою: Луганська область, Старобільський район, село Піщане, вул. Леніна, 40, громадянину України,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції із змінами, внесеними згідно із Законами № 1183-VII від 08.04.2014, № 1689-VII від 07.10.2014, № 2113-IX від 03.03.2022, які діяли на момент вчинення злочину), а саме у державній зраді, тобто у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану.

Відповідно до п. п. 4, 5 ч. 1 ст. 277 КПК України (зміст підозри: правова кваліфікація кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, із

визначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність):

Досудовим розслідуванням встановлено, що наказом керівництва державної установи «Старобільський слідчий ізолятор», Ковальова Дмитра Тимофійовича призначено на посаду молодшого інспектора 2 категорії відділу режиму і охорони державної установи «Старобільський слідчий ізолятор» (далі - ДУ «Старобільський слідчий ізолятор»).

Відповідно до ч. 1 ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» правоохоронні органи - це органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибоохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

Згідно зі ст. 6 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» Державна кримінально-виконавча служба України відповідно до закону здійснює правозастосовні та правоохоронні функції і складається з центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, його територіальних органів управління, кримінально-виконавчої інспекції, установ виконання покарань, слідчих ізоляторів, воєнізованих формувань, навчальних закладів, закладів охорони здоров'я, підприємств установ виконання покарань, інших підприємств, установ і організацій, створених для забезпечення виконання завдань Державної кримінально-виконавчої служби України.

Таким чином, Ковальов Д.Т. є працівником правоохоронного органу.
Згідно зі ст. 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Відповідно до ст. 14 Закону України «Про Державну кримінальну-виконавчу службу України» Ковальов Д.Т. присягнув на вірність Українському народові та зобов'язався, неухильно додержуватися Конституції та законів України, бути чесним, гуманним, сумлінним і дисциплінованим, зберігати державну та іншу охоронявану законом таємницю, з високою відповідальністю виконувати свій службовий обов'язок, вимоги статутів і наказів, постійно вдосконалювати професійну майстерність та підвищувати рівень культури, не допускати порушень прав і свобод людини та громадянина, всіляко сприяти зміцненню правопорядку.

Згідно ст. 16 Закону України «Про Державну кримінальну-виконавчу службу України» персонал Державної кримінально-виконавчої служби України зобов'язаний неухильно виконувати закони України, додержуватися норм професійної етики, гуманно ставитися до засуджених і осіб, узятих під варту.

Водночас Ковальов Д.Т. складеної Присяги не дотримався та в умовах, коли Український народ героїчно протистоїть російському агресору, у порушення вимог ст. ст. 1, 2, 17 Конституції України, ст. ст. 14, 16 Закону України «Про Державну кримінальну-виконавчу службу України», зрадив Українській державі та всьому Українському народові, вчинивши злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

24.02.2022 на виконання наказів вищого військового керівництва військовослужбовці збройних сил ворога України - російської федерації (далі – зс рф),

шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглась на територію України через державні кордони України в Київській, Луганській, Донецькій, Харківській, Житомирській, Чернігівській, Сумській, Херсонській, Запорізькій, Миколаївській, інших областях і здійснили широкомасштабний збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної адміністрації, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, після чого внаслідок широкомасштабного збройного нападу здійснили військову окупацію частин вказаних територій України, в тому числі території м. Старобільська Старобільського району Луганської області, яка фактично захоплена та тимчасово окупована з березня 2022 року.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, дію якого у подальшому продовжено відповідно до вимог чинного законодавства.

З березня 2022 року військовослужбовці зс країни-агресора рф, шляхом збройної агресії, спільно з представниками так званої «лнр», які є частиною окупаційної адміністрації країни-агресора рф, здійснили тимчасову окупацію території м. Старобільська Старобільського району Луганської області, де розташовані державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації та інші об'єкти та інфраструктури України.

Так, поблизо з червня 2022 року, (більш точні дата та час під час досудового розслідування не встановлені) Ковальов Д.Т., перебуваючи на тимчасово окупованій території м. Старобільська Луганської області, будучи промадянином України та працівником правоохоронного органу – молодшим інспектором 2 категорії відділу режиму і охорони ДУ «Старобільський слідчий ізолятор», діючи умисно та добровільно, зустрівся з представниками так званої «лнр», що є частиною окупаційної адміністрації країни-агресора рф, які запропонували йому безперешкодно перейти на сторону окупанта, тобто на бік ворога України у воєнний час, та здійснювати подальшу «службу» у одному із структурних підрозділів «міністерства внутрішніх справ лнр» (далі – «мвс лнр») окупаційної адміністрації рф.

Дані Ковальов Д.Т., діючи умисно та усвідомлюючи протиправність своїх дій, добровільно надав згоду на свій безперешкодний вступ та розпочав «службу» у незаконно створеному структурному підрозділі «мвс лнр», а саме у так званому «старобільському слідчому ізоляторі управління виконання покарань мвс лнр» (*мовою оригіналу, російською - «Старобельский следственный изолятор управления исполнения наказаний МВД ЛНР»*), роботу якого організовано в незаконно захоплених адміністративних будівлях ДУ «Старобільський слідчий ізолятор», розташованих за адресою: м. Старобільськ Луганської області, вул. Монастирська, буд. 65, тобто Ковальов Д.Т. таким чином перейшов на бік ворога, усвідомлюючи при цьому те, що в період триваючого збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, вказане шкодить суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Ковальов Дмитро Тимофійович підозрюється у вчиненні державної зради, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на

шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту та в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 277 КПК України (стилий виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється особа, у тому числі зазначення часу, місяця його вчинення, а також інших суттєвих обставин, відомих на момент повідомлення про підозру, права підозрюваного):

Приблизно з червня 2022 року (більш точні дата та час під час досудового розслідування не встановлені) Ковальов Дмитро Тимофійович, 13.08.1987 р.н., будучи громадянином України та працівником правоохоронного органу – молодшим інспектором 2 категорії відділу режиму і охорони ДУ «Старобільський слідчий ізолятор», у порушення вимог Конституції України, ст. ст. 14, 16 Закону України «Про Державну кримінальну-виконавчу службу України», зрадив українській державі, вьому Українському народові, та перебуваючи з кінця лютого 2022 року на території м. Старобільська Старобільського району Луганської області, яка з березня 2022 року тимчасово окупована зс країни-агресора рф, діючи умисно та усвідомлюючи протиправність своїх дій, добровільно надав згоду на свій безперешкодний вступ до незаконно створеного структурного підрозділу так званого «правоохоронного органу мвс лнр» окупаційної адміністрації рф, а саме до так званого «старобільського слідчого ізолятора управління виконання покарань мвс лнр» в незаконно захоплених адміністративних будівлях ДУ «Старобільський слідчий ізолятор», розташованих за адресою: м. Старобільськ Луганської області, вул. Монастирська, буд. 65, та розпочав свою «службу» у вказаному структурному підрозділі, перейшовши таким чином на бік ворога, усвідомлюючи при цьому те, що в період триваючого збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, вказане шкодить суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, тобто вчинив державну зраду.

Старший слідчий Другого слідчого відділу
(з дислокацією в м. Северодонецьку)

Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську

«ЛОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні
прокурор відділу процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях слідчих
територіального управління
Державного бюро розслідувань

Луганської обласної прокуратури
«*Л*» грудня 2024 року

Анатолій Васильович ЧАПЛАНОВ

Юлія Олексівна ПЕГАНОВА

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

Захисник підозрюваного _____

(підпис, ініціали, прізвище)

ПАМ'ЯТКА про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Вручена Ковальову Д.Т., який підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Кримінальний процесуальний кодекс України
від 13.04.2012 (витяг)

Стаття 42 Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276–279 Кримінального процесуального кодексу України (далі КПК України), повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побажання з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побажання без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведєнні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведєнні процесуальних дій;
- 10) під час проведєння процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведєння дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведєнні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити

- застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
 - 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
5. Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.
6. Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.
7. Підозрюваний зобов'язаний:
- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
 - 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
 - 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.
 - 4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу апобації, необхідну для підготовки досудової доповіді.
 8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.
- Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності
1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.
2. Особи, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.
3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від кримінальної відповідальності, заперече проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться в повному обсязі в загальному порядку.
- Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні
1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:
- 1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;
 - 2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника.

Якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим із числа осіб, визначених статтею 44 цього Кодексу.

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допуститься.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів;

2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтвержена доказами;

3) особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтвержена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової угоди прокурору на укладення ними угоди.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особи про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироків.

6. У разі недосягнення угоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і угода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто угоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і угода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла угоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. В угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини,

беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення, угоджене покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, умови застосування спеціальної конфіскації, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Згідно з ч. 1 ст. 127 КПК України підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі внаслідок кримінального правопорушення.

На всіх стадіях кримінального провадження потерпілий має право примиритися з підозрюваним і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ч. 4 ст. 56 КПК України).

Конституція України від 28.06.1996 (витяг)

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його переппинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, об'єднуваність якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення» від 30.06.1993 № 3352-ХІІ (витяг)

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист своїх прав та інтересів особою або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особою або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;

- знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;

- одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;

- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;

- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;

- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;

- на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);

- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їм віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малопцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;

– на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процеуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;

– звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримувannya психологічного педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під варту у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеної їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особі, взяті під варту, зобов'язані:

- додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363 «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою» (витяг)

Стаття 10. пункт 2) суб'єкти подання інформації, органи (установи), де перебувають затримані особи:

- інформують під час затримання кожну особу про право та можливість отримання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до Закону України «Про безоплатну правову допомогу», вручають пам'ятку для затриманих осіб, в якій зазначається єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги (0-800-213103) (контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги);

Закон України «Про безоплатну правову допомогу» від 02.06.2011 №3460-VI (витяг)

Стаття 13 «Поняття безоплатної вторинної правової допомоги»

1. Безоплатна вторинна правова допомога - вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних можливостей для доступу осіб до правосуддя.

2. Безоплатна вторинна правова допомога включає такі види правових послуг: 1) захист; 2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; 3) складання документів процесуального характеру.

Стаття 14 «Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу»

Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:

5) особи, які відповідно до положень кримінального процесуального законодавства вважаються затриманими, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

6) особи, стосовно яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

7) особи, у кримінальних провадженнях стосовно яких відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України захисник залучається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням або проведення окремої процесуальної дії, а також особи, засуджені до покарання у вигляді позбавлення волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або обмеження волі, - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону.

Права і обов'язки підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Пам'ятаю про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав:

« ___ » _____ 202__ р. « ___ » год. « ___ » хв.

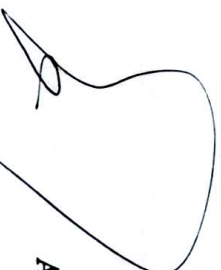
Підозрюваний _____

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Захисник: _____

Старший слідчий Другого слідчого відділу
(з дислокацією в м. Севєродонецьку)

Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську

Анатолій ЧАПЛАНОВ

КОРІНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Повістка на ім'я гр-на (ки)
Ковальов Дмитро
Тимофійович, 13.08.1987
ДОКУ НАРОДЖЕННЯ

про явку «23» грудня 2024 року з 09.00 до 18.00 до ТУ ДБР у м. Краматорську до старшого слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Сєвєродонецьку) Територіального управління державного бюро розслідувань, розташованого у м. Краматорську, Чапланова Анатолія Васильовича за адресою: вул. Січових Стрільців, 94, м. Дніпро, Дніпропетровська область, для отримання письмового повідомлення про підозру, участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні № 62024050020000036 від 14.05.2024, за ознаками ч. 2 ст. 111 КК України, а також проведення інших слідчих та процесуальних дій, засоби зв'язку: е-мал: info@kram.dbr.gov.ua, тел. +38099-151-51-00, 0800-350-351, +38044-339-57-25

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки та ознайомлення зі змістом ст. ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення або ознайомлення)

Повістку про виклик вручив

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

«__»__ 202__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н Ковальов Дмитро Тимофійович, 13.08.1987 року народження, уродженцю села Пішане Старобільського району Луганської області, проживає та зареєстрований за адресою: Луганська область, Старобільський район, село Пішане, вул. Леніна, 40, відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України,-

Вам необхідно з'явитися «23» грудня 2024 року у робочий час з 09.00 до 18.00 год. до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Сєвєродонецьку) Територіального управління державного бюро розслідувань, розташованого у м. Краматорську Чапланова Анатолія Васильовича за адресою: проспект Гагаріна, буд. 26, м. Дніпро, Дніпропетровська область, для отримання письмового повідомлення про підозру, участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні № 62024050020000036 від 14.05.2024, за ознаками ч. 2 ст. 111 КК України, а також проведенні інших слідчих та процесуальних дій, контакти е-мал: info@kram.dbr.gov.ua, засоби зв'язку: +38099-151-51-00, 0800-350-351, +38044-339-57-25 у кримінальному провадженні № 62024050020000036 від 14.05.2024, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України

(накленування, номер)

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відраджень, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) не своєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозруваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, навне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.
2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.
3. За злізне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий Другого СВ (з дислокацією у м. Сєвєродонецьку) Т
у ДБР, розташованого у м. Краматорську

Чапланов А.В.

М.П.

«__»__

2024 року

КОРІНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Повістка на ім'я гр-на (ки)
Ковальов Дмитро
Тимофійович, 13.08.1987
року народження,

про явку **«24» грудня 2024 року з 09.00 до 18.00 до ТУ**

ДБР у м. Краматорську
до старшого слідчого Другого
слідчого відділу (з дислокацією у
м. місті Северодонецьку)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську,
Чаплинова Анатоля Васильовича за
адресою: вул. Січових Стрільців, 94,
м. Дніпро, Дніпропетровська область,
для отримання письмового
повідомлення про підозру, участі у
допиті як підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 62024050020000036 від
14.05.2024, за ознаками ч. 2 ст. 111
КК України, а також проведенні
інших слідчих та процесуальних дій,
засоби зв'язку: е-мэйл:
info@kram.dbr.gov.ua, тел.
+38099-151-51-00, 0800-350-351,
+38044-339-57-25

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки
та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,
139 КПК України)

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення
або ознайомлення)

Повістку про виклик
вручив (розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

«__»__ 202__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н Ковальов Дмитро Тимофійович, 13.08.1987 року народження,
уродженню села Пішане Старобільського району Луганської області,
проживає та зареєстрований за адресою: Луганська область,
Старобільський район, село Пішане, вул. Леніна, 40,
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України,-

Вам необхідно з'явитися **«24» грудня 2024 року у робочий час з 09.00 до 18.00 год.** до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у місті Северодонецьку) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Краматорську Чаплинова Анатоля Васильовича за адресою: проспект Галаріна, буд. 26, м. Дніпро, Дніпропетровська область, для отримання письмового повідомлення про підозру, участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні № 62024050020000036 від 14.05.2024, за ознаками ч. 2 ст. 111 КК України, а також проведенні інших слідчих та процесуальних дій, контакти е-мэйл: info@kram.dbr.gov.ua, засоби зв'язку: +38099-151-51-00, 0800-350-351, +38044-339-57-25

у кримінальному провадженні № 62024050020000036 від 14.05.2024, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України

(найменування, номер)

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

- 1) Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи перебування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) не своєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, навне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.
 2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.
 3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий Другого СВ (з дислокацією у м. Северодонецьку) Т
У ДБР, розташованого у місті Краматорську

М.П.

«__»__

2024 року

Чаплинов А.В.

КОРІНЕЦЬ ПОВІСТКИ ПРО ВИКЛИК

Повістка на ім'я гр-на (ки)
Ковальов Дмитро
Тимофійович, 13.08.1987
року народження,

про яку «25» грудня 2024
року з 09.00 до 18.00 до ТУ
ДБР у м. Краматорську
до старшого слідчого Другого
слідчого відділу (з дислокацією у
місті Севєродонецьку)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Краматорську,
Чапланова Анатолія Васильовича за
адресою: вул. Січових Стрільців, 94,
м. Дніпро, Дніпропетровська область,
для отримання письмового
повідомлення про підозру, участі у
допиті як підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 62024050020000036 від
14.05.2024, за ознаками ч. 2 ст. 111
КК України, а також проведенні
інших слідчих та процесуальних дій,
засоби зв'язку: е-маїл:
info@kram.dbr.gov.ua, тел.
+38099-151-51-00, 0800-350-351,
+38044-339-57-25

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки
та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,
139 КПК України)

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт вручення
або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив**

(розпис особи, яка вручила
повістку про виклик)

«__»__ 202__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н Ковальов Дмитро Тимофійович, 13.08.1987 року народження,
уродженню села Пішане Старобільського району Луганської області,
проживає та зареєстрований за адресою: Луганська область,
Старобільський район, село Пішане, вул. Леніна, 40,
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК України,-

Вам необхідно з'явитися **«25» грудня 2024 року у робочий час з
09.00 до 18.00 год.** до слідчого Другого слідчого відділу (з дислокацією у
місті Севєродонецьку) Територіального управління Державного бюро
розслідувань, розташованого у місті Краматорську Чапланова Анатолія
Васильовича за адресою: проспект Гагаріна, буд. 26, м. Дніпро,
Дніпропетровська область, для отримання письмового повідомлення про
підозру, участі у допиті як підозрюваного у кримінальному провадженні №
62024050020000036 від 14.05.2024, за ознаками ч. 2 ст. 111 КК України, а
також проведенні інших слідчих та процесуальних дій, контакти е-маїл:
info@kram.dbr.gov.ua, засоби зв'язку:
+38099-151-51-00, 0800-350-351, +38044-339-57-25
у кримінальному провадженні № 62024050020000036 від 14.05.2024, за
ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК
України

(найменування, номер)

(процесуальний статус, в якому перебуває викликана особа)

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

- 1) Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) неспечасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, навяне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.
2. У випадку, встановленому частинною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.
3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий Другого СВ (з дислокацією у м.Севєродонецьку) Т
У ДБР, розташованого у місті Краматорську

Чапланов А.В.

М.П.

«__»__

2024 року

Стаття 121. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження

1. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, - це витрати обвинуваченого, підозрюваного, до якого не застосовано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, його захисника, представника потерпілого, пов'язані з переїздом до іншого населеного пункту, найманням житла, виплатою добових (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також втрачений заробіток чи витрати у зв'язку із відривом від звичайних занять. Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.
2. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження підозрюваного, обвинуваченого, він несе самостійно.
3. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження захисника, несе підозрюваний, обвинувачений.
4. Витрати, пов'язані із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження представника, несе особа, яку він представляє.
5. Граничний розмір компенсації за судовим рішенням витрат, пов'язаних із прибуттям до місця досудового розслідування або судового провадження, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 122. Витрати, пов'язані із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів

1. Витрати, пов'язані із залученням свідків, спеціалістів, перекладачів та експертів, несе сторона кримінального провадження, яка заявила клопотання про виклик свідків, залучила спеціаліста, перекладача чи експерта, крім випадків, встановлених цим Кодексом.
2. Витрати, пов'язані із участю потерпілих у кримінальному провадженні, залученням та участю перекладачів для перекладу показань підозрюваного, обвинуваченого, потерпілого, цивільного позивача та цивільного відповідача, здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України в порядку, передбаченому Кабінетом Міністрів України. Залучення стороною обвинувачення експертів спеціалізованих державних установ, а також проведення експертизи за дорученням слідчого судді або суду здійснюється за рахунок коштів, які цільовим призначенням виділяються цим установам з Державного бюджету України.
3. Потерпілим, цивільним позивачам, свідкам оплачуються проїзд, наймання житла та добові (у разі переїзду до іншого населеного пункту), а також компенсація за втрачений заробіток чи відрив від звичайних занять.
- Компенсація за втрачений заробіток обчислюється пропорційно від розміру середньомісячного заробітку, а компенсація за відрив від звичайних занять - пропорційно від розміру мінімальної заробітної плати.
4. Експертам, спеціалістам, перекладачам оплачуються проїзд, а також добові в разі переїзду до іншого населеного пункту. Експертам, спеціалістам і перекладачам повинна бути сплачена винагорода за виконану роботу, якщо це не є їх службовим обов'язком.
5. Граничний розмір компенсації витрат, пов'язаних із залученням потерпілих, свідків, спеціалістів та експертів, встановлюється Кабінетом Міністрів України

(відмітка про прибуття особи для проведення процесуальної дії)

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П. « ____ » _____ 20__ року